

חַת־ת לַיּוֹם רַבִּיעִי פְּרָטִית שְׂמוֹת י"ח טַבַּת, ה'תשפ"ב

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמֵשׁ / רַבִּיעִי

ה' רצה לבחור אדם שיוציא את בני ישראל ממצרים וּחֲפֵשׁ לְרֵאוֹת הָאֵם מֹשֶׁה הוּא הַבְּחִירָה הַנִּבְּחָה. הַדְּרֹךְ שֶׁבָּה אָדָם מִתְנַהֵג לְבַעֲלֵי חַיִּים, שֶׁלֹּא יְכוּלִים לְדַאֵג לְעַצְמָם, הִיא הַדְּרֹךְ שֶׁבָּה הוּא יִתְנַהֵג לְאֲנָשִׁים אוֹתָם הוּא יִנְהַיֵּג. ה' רָאָה שֶׁמֹּשֶׁה הִזֵּה זְהִיר מְאֹד עִם כָּל כְּבֹשָׁה, וַיֵּדַע שֶׁהוּא יִהְיֶה הַבְּחִירָה הַטּוֹבָה לְהַנְהִיג אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

מֹשֶׁה הִזֵּה לֹקַח אֶת הַצֹּאן אֶל הַמִּדְבָּר, כְּדֵי שֶׁהֵם לֹא יֵאָכְלוּ מִשְׂדוֹת שֶׁל אַחֲרִים. יוֹם אֶחָד, הוּא הִגִּיעַ לְהַר סִינַי, שֶׁהִזֵּה לוֹ שֵׁם נוֹסֵף- הַר חוֹרֵב.

שֵׁם, הוּא רָאָה סִנָּה (סוּג שֶׁל שִׁיחַ) בּוֹעֵר, אֲבָל הָאֵשׁ לֹא שָׂרְפָה אֶת הַסִּנָּה! (ה' בָּחַר סִנָּה כְּדֵי לְהַרְאוֹת לְמֹשֶׁה שֶׁה' מְרַגֵּשׁ אֶת הַכָּאֵב שֶׁל הַיְהוּדִים בְּגִלוֹת).

מֹשֶׁה הִתְקַרֵּב כְּדֵי לְרֵאוֹת מְקֻרָב, וְה' קָרָא לוֹ. ה' אָמַר לְמֹשֶׁה, לְחַלֵּץ אֶת נַעֲלָיו בְּגִלְל שֶׁהִמְקוֹם שֶׁעָלִיו הוּא עוֹמֵד, הוּא מְקוֹם מְאֹד קְדוֹשׁ! ה' אָמַר לְמֹשֶׁה: "אֲנִי ה'" מֹשֶׁה הִסְתִּיר אֶת פְּנָיו בְּגִלְל שֶׁחֲשַׁשׁ לְהִסְתַּבֵּל עַל ה'!

ה' אָמַר לְמֹשֶׁה שֶׁהוּא רָאָה אֶת הַסִּבָּל וְהַקְּשֵׁי שֶׁל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם. ה' רוּצָה עֲכָשׁוּ לְהוֹצִיא אוֹתָם מִשָּׁם וּלְהַבִּיא אוֹתָם אֶל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. ה' אָמַר לְמֹשֶׁה לֹמַר לְפָרְעֹה "שְׁלַח אֶת עַמִּי" - תֵּן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְצֵאת מִמִּצְרַיִם.

מֹשֶׁה אָמַר: "אֲבָל אֲנִי רַק רוּעָה צָאן, פְּרַעֲוֹה לֹא יִשְׁמַע לִי! וְכִי־צָד אֲנִי יְכוּל לְהוֹצִיא אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם, אִם זֶה בְּכֻלָּל לֹא מִגִּיעַ לָהֶם?"

ה' אָמַר: "אֵל דְּאָגָה, אֲנִי אֶלֶף אֶתְךָ וְלָכֵן זֶה לֹא מִשְׁנָה שְׂאֵתָה רוּעָה צָאן, בְּדִיוֹק כְּמוֹ שֶׁהַסִּנָּה לֹא נִשְׂרָף, אֶתָּה לֹא תִפְגַּע.

"לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל מִגִּיעַ לְצֵאת מִמִּצְרַיִם בְּגִלְל שֶׁהֵם יוֹצְאִים בְּמִטְרָה לְעִבּוֹד אֶת ה', לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה וּלְקַיֵּם אֶת הַמִּצְוֹת הַכְּתוּבוֹת בָּהּ."

מֹשֶׁה שָׁאַל אֶת ה': בְּשֵׂאֲנִי יִגִּיעַ לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל, הֵם יִשְׁאַלוּ אוֹתִי כִּי־צָד ה' אִפְשָׁר לְדַבְּרִים כָּל כּוֹף קִשִּׁים לְקָרוֹת? מֵה עָלִי לְעַנּוֹת לָהֶם?"

ה' עָנָה: "אֲמַר לָהֶם, שְׂאֲנִי תְּמִיד אֶתֶם בְּגִלוֹת. אִם הֵם יְבִינוּ שֶׁה' תְּמִיד עוֹשֶׂה דְּבָרִים בְּשִׁבִיל סִבָּה, הֵם יִכְלוּ לְבַקֵּשׁ מִמֶּנִּי לְעֲשׂוֹת דְּבָרִים בְּאִפְסָן שְׁגָם הֵם יִרְאוּ אֶת הַטּוֹב שֶׁבָּהֶם."

תהלים / יום י"ח לחדש פרקים פ"ח- פ"ט

אחד הדברים עליהם מדבר בפרק פ"ט הוא שה' נתן את המלוכה לדוד המלך ולבניו. "זרעו לעולם יהיה".

כעת אין לנו מלך יהודי, אז מה קורה עם ההבטחה של ה'?

משיח מגיע מדוד המלך, לכן ההבטחה של ה' לדוד המלך אכן נצחית. אנו נראה שמלך המשיח הוא מצאצאיו של דוד.

תניא / לקוטי אמרים פרק י"א

אתמול למדנו שצדיק שולט על עצמו והיצר הרע לא יכול לומר לו מאומה. היום נלמד שדבר הפוך יכול לקרות חס ושלום אם אדם מאפשר ליצר הרע שלו להתנהג בדרך שבה היצר רוצה: בסופו של דבר היצר הרע יגיע למצב שהוא ישלט על האדם, והיצר הטוב לא יוכל לומר מלה. לאדם כזה קורא האדמו"ר הזקן, רשע.

ישנם אנשים שהיצר הרע יכול לשלוט עליהם רק אחת לכמה זמן, או רק בשהם עוברים עברה מסיימת. אצל אנשים אחרים היצר הרע יכול לשלוט לעתים קרובות יותר והם יעברו יותר עברות.

אמרנו שאצל הצדיק, למרות שהיצר הטוב הוא השולט, עדין יכול להיות שישאר קצת יצר הרע בפנים. הוא נקרא צדיק ורע לו. זאת אומרת הוא צדיק אבל עדין נשאר לו קצת רע בתוכו.

אצל הרשע, ההפך הוא הנכון, אם כי היצר הרע הוא השולט, היצר הטוב עדין בתוכו ויכול לגרום לאדם לחשב ולהרגיש דברים טובים אפילו אם הוא לא מספיק חזק מכדי למנוע מאדם לעשות דברים לא טובים. זה נקרא רשע וטוב לו.

זאת הסבה שאדם מרגיש רע אחרי שהוא עבר עברה. הטוב שבתוכו גורם לו להרגיש שהוא נהג לא נכון.

רשע ורע לו, הוא מישהו שכל כך התרגל לעשות את הדברים הלא נכונים, שהיצר הרע דוחף את היצר הטוב החוצה. האדם כבר לא יכול עוד להרגיש את הטוב שבתוכו ואפילו לא ירגיש רע כשיעבר עברה. זהו ההפך מצדיק וטוב לו, כשהיצר הטוב דוחק את היצר הרע החוצה לחלוטין כדי שלא ירגיש שום דבר רע בתוכו.

זהו ההפך מצדיק וטוב לו, בו היצר הטוב גרש לחלוטין את היצר הרע והוא כבר לא מרגיש שום רע בתוכו.

אז מה יעשה אדם אם יצרו הטוב אינו חזק דיו? מה אם הוא כל כך רגיל לעשות דברים שאסור לעשות ואין לו יכולת לשלוט בעצמו? אחד הדברים שיכול לעשות הוא לקבל עזרה מאדם אחר, שתגרום ליצרו הטוב להתחזק, וכך יוכל לבחור שוב לבצע את הדבר הנכון (כפי שלומדים ב"היום יום" כאשר שני אנשים מדברים על התחזקות בעבודת ה', נוצר מצב של שני יצרים טובים הנלחמים כנגד יצר טוב אחד).

היום יום / י"ח טבת

בשנה שבה נכתב היום יום, היום היתה שבת פרשת ויחי.

ראשית לומדים על מנהג בקשר לקריאת התורה: מי שמקבל את העליה האחרונה בחמש מכריז בנוסף: "חזק חזק ונתחזק".

מנהג נוסף בנוגע לתפלה: במעריב של מוצאי שבת אומרים פסוק: "אוֹרֵךְ יָמִים" פעמים, אבל לא בפסוקים את הפסוק הזה בתפלת שחרית בשבת בבקר. (האם אתם יכולים למצוא את הפסוק הזה בתפלה?).

כשהצמח צדק היה ילד, הוא למד שהשנים הכי מובחרות של יעקב אבינו היו כשהוא חי בארץ מצרים. הוא לא הבין כיצד חיים במקום כה מלא בקלפות כמו מצרים, היו יכולים להיות השנים הכי טובות של יעקב? ושאל על כך את סבא שלו, האדמו"ר הזקן.

האדמו"ר הזקן ענה שיעקב שלח קדם כל את יהודה להכין ישיבה במצרים. המלים של הפסוק שמדברות על זה ("להורות לפניו גשנה") יכולות להיות גם מספרות שבאשר אנחנו לומדים תורה ("להורות") אנחנו נגשים קרוב לה'. ("גשנה")! אפלו במצרים, בגלל שאנחנו יכולים ללמד תורה, אנחנו יכולים לחיות בדרך הטובה ביותר!

ספר המצוות / מצות עשה ע"ד, ע"ז

לומדים היום שתי מצוות על הקרבנות שצריכים להקריב על מנת לסים את תהליך הטהרה

1. **מצות עשה ע"ד** - על מנת להטהר לדרגה שאפשר כבר לאכול מהקרבנות זב (אדם שהיתה לו מחלה מסויימת שמטמאת אותו) צריך להביא קרבן של שני תורים / בני יונה.
2. **מצות עשה ע"ז** - אחרי שאדם מחלים מצרעת הוא צריך להקריב 3 קרבנות: קרבן עולה, קרבן חטאת, קרבן אשם. עד שהוא מקריב הוא איננו טהור דיו כדי לאכול מבשר הקרבנות.

רמב"ם / הלכות מחסרי פפרה פרקים ג', ד', ה'

ברמב"ם היום לומדים עוד אודות אנשים שצריכים להקריב קרבנות ונקראים מחסרי פפרה. משמעו - הם טהורים, אבל עדין לא מספיק טהורים כדי לאכול מבשר הקרבנות.

פרק ג' - בפרק הזה לומדים מתי הזב יכול להטהר. הוא צריך להמתין שבוע אחרי שהמחלה שלו מסתיימת.

פרק ד' - הרמב"ם מלמד אודות מצורע ואלו קרבנות עליו להקריב כדי להטהר בשלמות.

פרק ה' - לומדים מה ההלכה אם לא הקריבו נכון את קרבנות המצורע. האם הוא טהור או לא? תלוי מה לא היה בסדר.

זרכי החסידות / פרשת השבוע

אחד החלקים הקשים ביותר בגלות מצרים היה אחרי שנגזרה הגזרה של "כל הבן הילוד היארה תשליכהו". הגזרה הזו נגזרה כיון שהמצרים חששו שאחד מהבנים שיולדו, יהיה זה שיוציא את ישראל ממצרים. הפסוק אומר שפרעה אמר למילדות: "אם- בן הוא והמתן אותו, ואם- בת היא וחתה."

הרבי מסביר שהגזרה לא היתה רק על הבנים. באפן מסים היתה גזרה עוד יותר גרועה על הבנות. הגזרה היתה שהם רצו שהבנות יחיו כמו נשים מצריות ולא כמו יהודיות.

הדבר מלמדנו הוראה לימי הגלות בה אנו נמצאים כעת, לפעמים בגלות אנו יכולים לחשב על אנשים שמנסים להציק לנו בגשמיות כמו האויבים שהורגים ביהודים. אבל זה לא הדבר היחיד שעלינו להזהר ממנו. בגלות, ישנם דברים רבים שיכולים להזיק ברוחניות. במדה מסוימת זה אפלו גרוע יותר.

בְּדִיּוֹק כְּמוֹ שְׁלִיהוּדִים הִיָּתָה מְסִירוֹת נַפֶּשׁ בְּמִצְרַיִם, תִּהְיֶה לָנוּ כְּעֵת מְסִירוֹת נַפֶּשׁ לְשֹׁמֵר הַן עַל הַגּוֹף וְהַן
עַל הַנְּשִׁמָּה שְׁלֵנוּ שִׁיְהִיו שְׁמוֹרִים גַּם בְּגָלוֹת.
(עַל פִּי לְקוּטֵי שִׁיחוֹת חֶלֶק א' פְּרָשַׁת שְׁמוֹת).